

энергично; при това, туй отпечатване рѣдко бива отпечатване на несъгласното по между си правителство, и почти всѣкога бива отпечатване на оппозицията, въ която съгласието се пази само до часа на побѣдяването. Азъ казвамъ „една отъ причинитѣ“, защото има и други отъ по високъ редъ, които азъ не искамъ да зачеквамъ за сега.

„Ако йоще селянина да бѣше полагалъ своята слава въ упражнението на своитѣ граждански права, то можало би да се надѣмъ, че врѣмето на неговото ученичество не ще бѣде продължително, и че здравия селскій разсѣдкъ бързо би му обадилъ, на коя, именно, страна сж неговитѣ истински интереси; но, безъ да се гордѣе съ своето право, той се отклонява отъ него, не по малко естествено, както и Панургъ отъ ударитѣ. Благоразуменъ и недовѣрчивъ, той отива на балотировка, като куче, което го гонятъ съ сопа . . . Той любезно гледа на княза, — тъй като за него, само княза въплътява властѣта, която го карали, правилно или не, всѣкога да уважава при владичеството на оттоманитѣ, — но той гледа накриво на кмета, на попа и на учителя, защото тѣ сж по близо и той се бои отъ тѣхъ. Като работи въ противоположна посока, като се безпокои че той не разбира, за което го питатъ, като не се грижи съвсѣмъ, за да стане *господинъ* депутатъ, той тъй се смущава отъ избирателния листъ, както и магарето отъ флейтата и по скоро би заплатилъ, за да не ходи да гласува, а затова, всѣкий пжѣ, когато сколаса, той си разрѣшава да сѣди дома.

„Искате ли да знаете, какво мислятъ въ самата страна за ентузиазма на селскія избирателъ и нравственостѣта на изборитѣ?

„ . . . Знаино е, че българскія народъ съвсѣмъ не съзнава значението на гласованието, или не му придава твърдѣ голѣма важность. Селянина се счита щастливъ, когато се избави отъ това право на свободенъ гражданинъ, което при това му е много тежко, тъй като трѣбва да върви три четире часа, само да тури въ кутията едно пърче книжка, значението на